

[Hans Toff.]

at lovene skal kunne fungere i en unormal situation i krigstid. Under hensyn til disse specielle forhold må der kræves en vis disciplin og orden inden for forsvaret, således at der kan opnås den bedst mulige overensstemmelse mellem den specielle adfærd, som kræves af forsvarets personel, og personellet's faktiske handlemåde.

Forsvarets straffe- og disciplinarsystem må her betragtes som et af de midler, der må kunne anvendes for at korrigere personellet's handlemåde, men jeg synes på den anden side, der samtidig er grund til at understrege, at disse love også fortsat kun bør være nødløsningen, som iværksættes, når andre midler ikke slår til.

Straffe- og retsplejesystemet bør være indrettet således, at det understøtter og ikke modarbejder de bestræbelser, der i øvrigt udfoldes inden for forsvaret for at forbedre de uddannelsesmæssige forhold. Kriminalitetssynspunktet må ikke overdimensioneres, idet der herved vil opstå en risiko for, at respekten for sanktionsmidlerne undergraves. Straffens motiverende og præventive betydning vil formindskes og tabe i værdi. En for stor sanktionsrisiko vil medvirke til at skabe en større passivitet hos personellet, skabe en mere uengageret holdning, som vil modarbejde de bestræbelser, der i øvrigt gøres på det ledelsesmæssige, det pædagogiske og det samarbejds mæssige område for at styrke de værnepligtiges aktive medvirken, få dem mere engageret i uddannelsen og få dem til at føle også et personligt medansvar.

Skal uddannelsen i forsvaret virke tillokkende på ungdommen, er det en absolut nødvendighed, at de særregler, som gælder for forsvaret, klart fremtræder som begrundet i den opgave, som skal løses.

Det konservative folkeparti er af den opfattelse, at der fortsat er behov for en særlig militær straffe- og retsplejelov, men vi finder samtidig, at disse særregler må indskrænkes til det mindst mulige, således at de love, som gælder for det civile samfund, også kommer til at gælde i videst muligt omfang for det militære område, hvilket synspunkt også kendetegner de forslag, som vi i dag har til behandling.

Vi kan derfor give vor principielle støtte til den afkriminalisering af en række forhold,

der må karakteriseres som værende af mindre betydning. Vi kan give vor støtte til en afskaffelse af de nuværende specielle straffearter kvarterarrest og vagtarrest og til den forskydning henimod i højere grad at anvende disciplinarmidler i stedet for bøder og frihedsstraffe.

Også med hensyn til ændringerne i den militære retsplejelov stiller vi os positivt. Dog vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger om de to væsentligste ændringer, om den foreslåede rettergangsordning og om kompetencen til at fastsætte frihedsstraffe uden dom.

Flertallet i den konservative gruppe finder det ønskeligt, at de juridisk uddannede auditører også på dette område tillægges et større ansvar, end tilfældet er i dag, således at der også her skabes en større lighed med de regler, der gælder i den borgerlige retspleje. Dog skal jeg oplyse, at enkelte af den konservative gruppes medlemmer allerede nu ønsker at tage forbehold over for disse ændringer. Men vi er samtidig af den opfattelse, at en ændring af den militære retsplejelov ikke må føre til en svækkelse af forsvarets effektivitet. Derfor finder vi det også ønskeligt, at vi i udvalgsarbejdet får en nærmere drøftelse af de kritiske bemærkninger, som på dette område er fremsat af de militære chefer. Vi finder det i denne forbindelse også meget vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet kan få en nærmere drøftelse af den tredje løsning, som klimaudvalget ikke af tidsmæssige grunde har etableret undersøgelse af, nemlig at afgørelsen af tiltale-spørgsmålet eventuelt kunne blive et fælles ansvar for auditøren og rettergangschefen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, som jeg fremsatte under første behandling af de tilsvarende forslag i marts måned, skal jeg tilsige det konservative folkepartis støtte til et velvilligt og et grundigt udvalgsarbejde.

Arne Christiansen: De redaktionelle ændringer, som er sket i de to forslag vedrørende militær retsplejelov og militær straffelov, giver ikke anledning til bemærkninger fra venstres side, kun denne, at der er tale om yderligere overskuelighed, hvilket jo kun kan påskønnes. Her tænker jeg ikke først og fremmest på hensynet til lovgiverne, men på hensynet til dem, lovene drejer